

ΦΛΟΡΙΖΕΑ ΦΟΝ ΡΩΥΤΕΡ

“Ο άνθρωπος όχι πλέον κόνις και τέφρα, αλλά... σάπων.—“Όπου τα νεκροταφεία γίνονται σαπωνοποιεία.

ΑΛΟΤΕ, από της στήλης αυτής ακριβώς, συνηγόρουν μετὰ θέρμης, αναλόγου πρὸς τὸ θέμα, ὑπὲρ τῆς καύσεως τῶν νεκρῶν, ὡς προτιμωτέρας τῆς σκωληκοποιήσεως.

Εἶχα προσκομίσῃ ἐπιχειρήματά τινα, ἐν γνώσει περὶ τοῦ ματαίου ἀγώνος μου, ἀφοῦ ζῶ ἐν Ἑλλάδι καὶ

ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὰ ἐννευήκοντα τοῖς ἑκατὸν θά ἀποχαιρετήσω τὴν ζωὴν. ἐν Ἑλλάδι δὲ θ’ ἀργήσῃ πολὺ νὰ εἰδαχθῇ τὸ ἔθιμον τῆς καύσεως, ὅπως ἀργὰ διοχετεύεται ὁ πολιτισμὸς, πλὴν τῆς μόδας τῶν κυριῶν, ἢ ὅποια ἀφικνεῖται μὲ πρῶτην εὐκαιρίαν. Ἀλλὰ μία νέα—τουλάχιστον δι’ ἐμὲ—ἐπιστημονικὴ ἀποκάλυψις μὲ ἀνακουφίζει εἶναι δὲ αὕτη ἡ εὐχάριστος εἰδησις ὅτι ὁ ἄνθρωπος μετὰ θάνατον δύναται νὰ μὴ γίνῃ βρῶμα τῶν σκωλήκων, ἀλλὰ νὰ γίνῃ ὅλως τὸ ἐναντίον: καθαρῶτατος... σάπων. Ἡ σαπωνοποίησις τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος μετὰ θάνατον, ἰδοὺ ὁ πραγματικὸς θρίαμβος τοῦ... πτώματος. Ἡ ἐπιστήμη μὲ ὅλην τὴν ἀμείλικτον σοβαρότητά της μᾶς διαβεδαίει περὶ τούτου. Διαπρεπὲς ὀρυκτολόγος δίδει καὶ τὴν δικαιολογίαν τοῦ περιέργου τούτου φαινομένου. Ἡ φύσις διενεργεῖ αὐτομάτως, οὕτως εἰπεῖν, μίαν τεχνητὴν ταρίχευσιν, διαφυλάττουσα τὸν νεκρὸν ἀπρόσδλητον ἀπὸ τῆς σήψεως ἐπὶ αἰῶνας. Ἀρκεῖ νὰ ἐνταφιασθῇ ὁ νεκρὸς ἐντὸς ὑγρᾶς γῆς, ἀπαιτεῖται δὲ σινάμα νὰ θάπτεται ἐν κοινῇ τάφῳ μετ’ ἄλλων νεκρῶν, εἰς τρόπον, ὥστε ὑπεράνω αὐτοῦ νὰ τίθενται ἄλλοι νεκροὶ οἵτινες σπόμενοι παράγουσιν ἀμμωνιοῦχά ὑγρά, ἅτινα τῇ ἐνεργείᾳ τῶν ἐκ τῆς βροχῆς καταπιπτόντων